

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์

1. เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ (Novelty)

ในการตรวจสอบเพื่อพิจารณาออกสิทธิบัตร สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือการประดิษฐ์ตามคำขอรับสิทธิบัตรนั้น มีความใหม่หรือไม่หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความใหม่ให้ผู้ตรวจสอบพิจารณาจากข้อถือสิทธิหลัก โดยนำมาเปรียบเทียบกับงานที่ปรากฏอยู่แล้ว งานที่ปรากฏอยู่แล้ว หมายถึง เอกสารหลักฐานที่ปรากฏอยู่ก่อนวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรหรือวันยื่น คำขอรับสิทธิบัตรในต่างประเทศที่ผู้ขอได้ขอให้นับวันยื่นย้อนหลัง (ตามมาตรา 19 ทวิ) ทั้งนี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาความใหม่ดังนี้

1.1 การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ต้องไม่ใช่งานที่ปรากฏอยู่แล้วซึ่งหมายถึงการประดิษฐ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร ในที่นี้หมายถึง มีการขายหรือออกจำหน่ายก่อนวันขอรับสิทธิบัตร เอกสารหลักฐานที่นำมาเป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้ว ได้แก่ ใบสั่งซื้อสินค้า ใบส่งของ ใบปลิว ประกาศโฆษณาสินค้า เป็นต้น

1.2 การประดิษฐ์ ขึ้นใหม่ต้องไม่ใช่งานที่ปรากฏอยู่แล้วซึ่งหมายถึงการประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งตีพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร และไม่ว่าการเปิดเผยนั้นจะกระทำโดยเอกสาร สิ่งตีพิมพ์ การนำออกแสดง หรือ การเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วยประการใดๆ เว้นแต่ว่าการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดที่เกิดขึ้นหรือ เป็นผลมาจากการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดโดยผู้ประดิษฐ์ รวมทั้ง การแสดงผลงานของผู้ประดิษฐ์ในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศหรือ งานแสดงต่อสาธารณชนของทางราชการ และการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดดังกล่าวได้กระทำ ภายใน 12 เดือน ก่อนที่จะมีการขอรับสิทธิบัตร มิให้ถือว่าเป็นการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียด

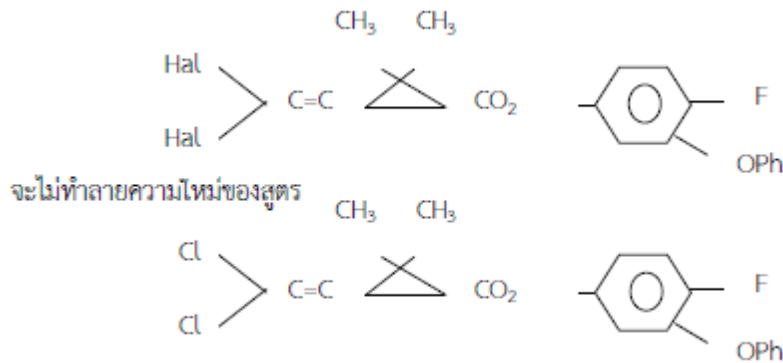
1.3 การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ต้องไม่ใช่งานที่ปรากฏอยู่แล้ว ซึ่งหมายถึง การประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรไว้แล้ว ไม่ว่าจะในหรือ่านอกราชอาณาจักร ก่อนวันขอรับสิทธิบัตร อย่างไรก็ดี หากผู้ขอได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้ นอกราชอาณาจักรและต่อมาได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรในการประดิษฐ์อย่างเดียวกันในประเทศไทยภายในระยะเวลา 12 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอครั้งแรกนอกราชอาณาจักร พร้อมทั้งขอถือสิทธิ Priority ตามมาตรา 19 ทวิแล้ว แม้คำขอรับสิทธิบัตรที่ยื่นไว้ นอกราชอาณาจักรจะได้รับการจดทะเบียนก่อนยื่นคำขอในประเทศไทย ก็ยังถือว่าการประดิษฐ์นั้นเป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่ตามมาตรา 6

1.4 การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ต้องไม่ใช่งานที่ปรากฏอยู่แล้วซึ่งหมายถึง การประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วนอกราชอาณาจักรเป็นเวลาเกินกว่า 18 เดือน ก่อนวันขอรับสิทธิบัตร แต่ยังมีได้มีการออกสิทธิบัตร

1.5 การประดิษฐ์ขึ้นใหม่ต้องไม่ใช่งานที่ปรากฏอยู่แล้วซึ่งหมายถึงการประดิษฐ์ที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรือนุสิทธิบัตรไว้แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร และได้ประกาศโฆษณาแล้ว ก่อนวันขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร

หลักการพิจารณาความใหม่

กรณีของสารประกอบที่ได้เปิดเผยไว้ในงานปรากฏอยู่แล้วมีสูตรกว้างกว่าสูตรในข้อถือสิทธิของการประดิษฐ์ตามคำขอรับสิทธิบัตร ให้ถือว่าสูตรตามการประดิษฐ์นี้มีความใหม่ทั้งนี้ เพราะสูตรกว้างกว่าจะไม่ทำลายความใหม่ของสูตรที่แคบกว่ากรณีของสารประกอบที่ได้เปิดเผยไว้ในงานปรากฏอยู่แล้วมีสูตรแคบกว่าสูตรในข้อถือสิทธิของการประดิษฐ์ตามคำขอรับสิทธิบัตร ให้ถือว่าสูตรตามการประดิษฐ์นี้ไม่มีความใหม่ทั้งนี้ เพราะสูตรที่แคบกว่าจะทำลายความใหม่ของสูตรที่กว้างกว่า ตัวอย่างเช่นสูตรที่เปิดเผยไว้ในงานปรากฏอยู่แล้วเป็นดังนี้

แต่ถ้าในกรณีที่สูตรล่างได้เปิดเผยไว้ในงานปรากฏอยู่แล้ว และมีข้อถือสิทธิของคำขอรับสิทธิบัตรตามสูตรบน สูตรล่างจะทำลายความใหม่ของสูตรบน เป็นต้น

2. การประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น (Inventive step)

พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2552 มาตรา 7 บัญญัติว่าการประดิษฐ์ที่มีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น ได้แก่ การประดิษฐ์ที่ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนั้น

การพิจารณาว่าการประดิษฐ์ใดเป็นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นหรือไม่ กฎหมายสิทธิบัตรของประเทศไทยระบุไว้อย่างชัดเจนว่า บุคคลที่จะพิจารณาปัญหาว่าการประดิษฐ์ใดเป็นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นหรือไม่ คือ **บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญในสาขาของการประดิษฐ์ดังกล่าว** โดยมีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

ลักษณะของการประดิษฐ์ที่เรียกว่า “ขั้นการประดิษฐ์” นี้กฎหมายให้ถือเอาความรู้ความสามารถของบุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญเป็นเครื่องวัด ประเด็นพิจารณาในเรื่องนี้ได้แก่ คำถามว่าการประดิษฐ์นั้น เป็นสิ่งที่บุคคลดังกล่าวสามารถคิดหรือทำได้โดยง่ายหรือไม่ ถ้าเป็นสิ่งที่ไม่อาจคาดคิดหรือไม่อาจทำได้โดยง่าย โดยบุคคลดังกล่าว ก็นับได้ว่ามีขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น แต่ถ้าสิ่งนั้นสามารถคาดคิดหรือทำได้โดยง่ายโดยบุคคลดังกล่าวก็ย่อมถือได้ว่าไม่มีขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น

บุคคลที่มีความรู้ในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนั้น (person having ordinary skill in the pertinent art) ที่กฎหมายกำหนด ให้ถือเอาความรู้ ความสามารถมาเป็นเครื่องวัดคำว่า การประดิษฐ์ที่พิจารณามีขั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น หมายถึงผู้ที่มีความรู้หรือความชำนาญระดับปานกลางหรือระดับเฉลี่ย (average skill) โดยปกติหมายถึงบุคคลที่ทำงานในด้านนั้นๆ อยู่เป็นปกติ ซึ่งอาจมีความรู้ความชำนาญแตกต่างกันไปในแต่ละสาขา

เมื่อบุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญได้พิจารณาการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรแล้ว ได้มีความเห็นว่า ตนเองไม่เคยคิดว่าจะเกิดผลลัพธ์ใหม่นั้นเลย ความคิดสร้างสรรค์อันก่อให้เกิดการประดิษฐ์ดังกล่าวเป็นสิ่งใหม่ ที่แม้ตนเองก็คาดไม่ถึงเช่นนั้นแล้ว ย่อมถือว่าการประดิษฐ์ดังกล่าวไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายในสายตาของบุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญ อย่างไรก็ตาม ความชำนาญของบุคคลผู้ที่พิจารณาการประดิษฐ์ดังกล่าวจะต้องไม่ถึง “ระดับพิเศษ” (expert) ในสาขาของการประดิษฐ์นั้น เพราะบุคคลผู้มีความชำนาญในระดับนั้นย่อมสามารถพิจารณาว่าการประดิษฐ์ส่วนใหญ่เป็นการประดิษฐ์ที่ประจักษ์โดยง่าย

การประดิษฐ์ที่จะขอรับสิทธิบัตรได้จะต้องพิจารณาขึ้นไปอีกขั้นหนึ่งเป็นอย่างน้อย (หลักเกณฑ์ข้อนี้ หมายความว่า การที่จะคุ้มครองในสิ่งที่พัฒนาขึ้น) เป็นการวัดความสามารถหรือเป็นการดูว่าสิ่งนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ใช้ความสามารถในเชิงการประดิษฐ์ ซึ่งเวลาพิจารณาต้องดูว่าสิ่งนั้นสามารถคิดค้นได้ง่ายหรือไม่ โดยเอามาตรฐานความสามารถของบุคคลกลุ่มหนึ่งมาเป็นเครื่องวัด ดังนั้น มีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น คือ ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางโครงสร้างหรือองค์ประกอบของการประดิษฐ์นั้น ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าสิ่งนั้น แตกต่างไปจากสิ่งที่มีอยู่แล้วมากน้อยแค่ไหน แต่ความสำคัญอยู่ที่ว่าสิ่งนั้นแตกต่างไปจากการประดิษฐ์เดิมหรือไม่ หากผลที่ได้รับเป็นผลที่แตกต่างไปจากเดิมมาก ก็เป็นข้อพิสูจน์ในตัวว่าผลที่แตกต่างไปจากเดิมนั้นชี้หรือแสดงให้เห็นว่าคนธรรมดาคิดค้นขึ้นไม่ได้ (ดูว่าผลแตกต่างไปจากเดิมหรือไม่ ไม่ได้ดูที่โครงสร้าง)

หลักในการพิจารณาชั้นการประดิษฐ์

- บังเกิดผลของการออกแบบ/รูปแบบ (Effect of design/form) กล่าวคือ การมีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้นต้องบังเกิดผลในด้านการออกแบบและรูปแบบสูงเป็นพิเศษ ตัวอย่างเช่น ยาสีฟันที่มีแถบสีการทำให้เกิดผลของแถบสีในยาสีฟันนี้ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น
- ภาระงาน (task) เป็นการปรับปรุงกระบวนการทางเทคนิคเพียงเล็กน้อย แต่ลดค่าใช้จ่าย หรือมีข้อดีที่สามารถป้องกันไม่ให้สารประกอบที่ไม่ต้องการ ออกมาปนกับผลิตภัณฑ์ที่ได้
- การคัดเลือก (selection) การเลือกสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้ในกระบวนการแล้วเกิดผลดีกว่าเดิม การประสบความสำเร็จที่ให้ผลขึ้นมาใหม่ซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์ ให้ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น
- ความต้องการ (Requirement) การแก้ปัญหาความต้องการโดยเร่งด่วนรวมทั้งการพัฒนาทางด้านเทคนิคที่ใช้ระยะเวลายาวนานโดยเฉพาะในกรณีที่มีคู่แข่งคนหนึ่งประสบความสำเร็จพบการแก้ไขปัญหานั้นได้ให้ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น
- ความพยายามของผู้ชำนาญงานในงานประเภทนั้น ความพยายามของผู้ชำนาญงานประเภทนี้ที่ใช้ระยะเวลายาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรวบรวมผลงานจากเอกสารที่เป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้วในแนวทางที่แตกต่างไปจากเดิม แล้วให้ผลเป็นที่น่าประหลาดใจ ที่คาดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้น ก็ให้ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น

- ความง่าย (Simplification) กล่าวคือ ไม่เป็นเทคนิคที่ยุ่งยากเป็นการแก้ไขปัญหาง่ายๆ ทางเทคนิคที่ลดค่าใช้จ่าย เช่น การติดตั้งชิ้นส่วนของเครื่องมือที่รู้จักแล้วภายในเครื่องจักรที่รู้จักแล้ว แต่ให้ข้อดีในแง่ของการเพิ่มขึ้นของพลังงาน ให้ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้น
- การมุ่งความสนใจของขั้นตอนการพัฒนา (Concentration of developmental steps) หมายถึง ขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ระยะเวลาสั้น ให้ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้น
- ความสำเร็จ (Success) ความสำเร็จทางเศรษฐกิจถึงแม้ไม่ถือว่าเป็นงานสร้างสรรค์แต่เป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงความฉลาดในเชิงพาณิชย์ ตัวอย่างเช่น ทามาก็อต ดูไม่มีขั้นตอนการประดิษฐ์สูงขึ้นสำหรับผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้น แต่เมื่อพิจารณาถึงความสำเร็จจากการที่ได้ก็ๆชอบเป็นที่นิยมกันกว้างขวาง ก็ให้ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้นได้
- การวิจัยทางเทคนิคของวิทยาศาสตร์ (Scientific technical research) หมายถึง ได้มีการทดลองมากมายเพื่อที่จะค้นพบสารประกอบทางเคมีที่ให้ผลพิเศษเด่นชัด ให้ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้น
- ความก้าวหน้า (Progress) เป็นความก้าวหน้าทางเทคนิคซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้และความชำนาญของผู้เชี่ยวชาญในสาขาทางเทคนิคที่เฉพาะ ตัวอย่างเช่น งานทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมลภาวะทางน้ำหรืออากาศ จะเป็นที่ยอมรับแล้วแต่แนวทางการพยายามแก้ไขปัญหานั้นจะแตกต่างกัน
- ผลที่ได้เป็นที่เห็นเด่นชัด (Obvious result) ในกรณีที่ทำเอกสารอ้างอิงไม่ได้จะพิจารณาความเป็นไปได้ทั้งหมด และมองในส่วนที่เด่นและเหนือกว่า และ ความรู้ความคิดที่ทำให้ได้รับผลิตภัณฑ์ใหม่ซึ่งถ้ามีกระบวนการใหม่หรือเครื่องมือใหม่แล้วให้ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้น
- เป้าหมายการประดิษฐ์ (Achievements by the invention) เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องจักรกลที่รวมกับชิ้นประกอบแบบง่ายทางโครงสร้าง
- การแลกเปลี่ยนสารประกอบ (Exchange of compounds) เป็นเพียงการใช้สารอื่นแทนสารอีกตัวหนึ่งโดยไม่ได้ทำให้เทคนิคยากมากขึ้นหรือไม่ได้ให้ผลที่น่าทึ่ง จึงไม่ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้น
- ให้ผลที่น่าทึ่งหรือคาดไม่ถึง (Surprising results) ผลที่น่าทึ่ง หรือคาดไม่ถึงโดยเฉพาะในขอบเขตทางเคมีหรือทางเภสัช ให้พิจารณา ดังนี้
 - ปริมาณผลิตภัณฑ์ให้ผลผลิตดีกว่า
 - ผลิตภัณฑ์ที่ได้สุดท้ายให้ผลดี
 - ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอินเตอร์มีเดียมีความเป็นพิษต่ำกว่า
 - การนำอินเตอร์มีเดียและผลิตภัณฑ์ที่ได้สุดท้ายมาใช้ใหม่
 - บังเกิดผลในทางเภสัชใหม่
 - ทางเลือกของการรวมกันของสิ่งประดิษฐ์ที่เป็นไปได้อย่างคาดไม่ถึง
 - ลักษณะพิเศษเฉพาะทางเทคนิคที่คาดไม่ถึง

สิ่งเหล่านี้ให้ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้น

- การลดค่าใช้จ่าย (Cost reduction) ทำให้ค่าใช้จ่ายน้อยในการผลิตน้อยลง ให้ถือว่ามีการประดิษฐ์สูงขึ้น
- ข้อดี (Advantages) ต่อไปนี้ ถือว่ามีชั้นการประดิษฐ์สูงขึ้น
 - ผลในทางเภสัชที่ดีที่สุด
 - ในกรณีเชิงกลหรือในวิธีทางวิศวกรรมที่ใหม่รวมกับชิ้นส่วนที่รู้จักกันแล้ว ซึ่งแสดงผลที่เกิดขึ้นใหม่อันช่วยแก้ปัญหาทางเทคนิค
 - ช่วงระยะเวลาโดยไม่มีการพัฒนาชิ้นตอนขึ้นใหม่แล้วได้กระบวนการใหม่ขึ้น

ตัวอย่างการพิจารณาชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นมีดังนี้

ตัวอย่างการพิจารณาชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นด้านเคมี ถ้าสารประกอบนั้นแตกต่างจากสารประกอบที่กล่าวถึงในงานที่ปรากฏอยู่แล้วอย่างเด่นชัด (ไม่ใช่โครงสร้างที่ใกล้เคียงกัน) ก็ให้ถือว่ามีการพัฒนาชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นถ้าสารประกอบนั้นใกล้เคียงกับสารประกอบที่กล่าวถึงในงานที่ปรากฏอยู่แล้ว ต้องพิจารณาว่าสารที่ขอสิทธิบัตรนั้นให้ผลที่แตกต่างอย่างไม่คาดคิดมาก่อน หรือให้ผลที่หน้าประหลาดใจหรือไม่ ถ้าให้ผลดังกล่าวก็แสดงว่ามีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น เช่น งานที่ปรากฏอยู่แล้ว

$H_2N-C_6H_4-SO_2NMR'$	Sulphonamide (Ia) Antibiotic
คำขอรับสิทธิบัตร	$H_2N-C_6H_4-SO_2NHCONHR'$ Sulphonyl urea (Ib) Antidiabetic

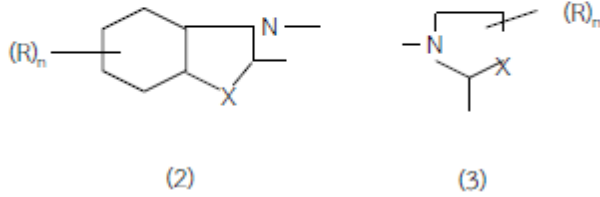
จะเห็นได้ว่า สารประกอบทั้งสองชนิดมีสูตรโครงสร้างที่คล้ายกันใกล้เคียงกันมากแต่คุณสมบัติต่างกัน ซึ่งให้ผลที่ไม่คาดคิดมาก่อน ดังนั้น ก็ถือได้ว่ามีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นซึ่งสามารถจดทะเบียนได้แต่ถ้าสารประกอบทั้งสองชนิดมีสูตรโครงสร้างที่คล้ายกันแต่ไม่ได้ให้ผลที่ไม่คาดคิดหรือไม่ได้ให้เห็นผลอย่างน่าประหลาดใจ สารประกอบนั้นก็ไม่มีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น ซึ่งไม่สามารถขอจดทะเบียนได้เช่น

งานที่ปรากฏอยู่แล้ว	$H_2N-C_6H_4-SO_2NHCONHR'$ amino-sulphonyl urea
คำขอรับสิทธิบัตร	$H_3C-C_6H_4-SO_2NHCONHR'$ methyl-sulphonyl urea

กรณีศึกษา

ตัวอย่างที่นำมาศึกษา คือ ยาฆ่าเชื้อราจำพวกอินโดโพรพาร์ไกล์ (Indopropargyle Fungicides) ซึ่งได้ขอสิทธิบัตรดังนี้

(1) สารประกอบที่มีสูตร: HET-CH₂-C≡C-I. (1)
 ซึ่ง HET เขียนแทนด้วยสูตร (2) หรือ (3)

และ -X- คือ -CH₂-, -SR

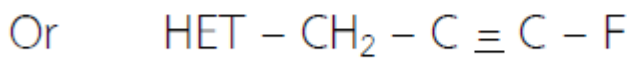
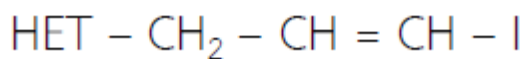
คือ แอลคิล

n คือ 0, 1, 2

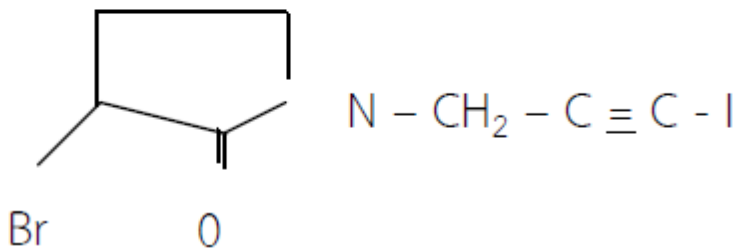
(2) สารประกอบที่ได้ข้อถือสิทธิไว้ในข้อถือสิทธิ 1 เป็นสารประกอบที่ใช้ฆ่าเชื้อรา

(3) กรรมวิธีในการเตรียมสารประกอบตามข้อถือสิทธิ 1 คือ การทำปฏิกิริยาระหว่างสารประกอบเฮทเทอโรไซคลิก ของสูตร (2) หรือ (3) (กำหนดให้มีการแทนที่ ที่ไนโตรเจนอะตอม) กับไดฮาโลโพรไพน์ (dihalopropyne) ในตัวทำละลายเฉื่อย ที่อุณหภูมิ 60๐ซ. ถึง 180๐

กรณีรายละเอียดของงานที่ปรากฏอยู่แล้วได้เปิดเผยอยู่แล้วที่ได้เปิดเผยไว้แล้วได้กล่าวถึงสารประกอบยา นั้นใช้รักษาการแพร่เชื้อของแบคทีเรีย ซึ่งมีสูตรยา ดังสูตร (1) ดังนั้น จึงถือว่าไม่ทำลายทั้งความใหม่และขั้นการประดิษฐ์ของคำขอนี้ กรณีที่รายละเอียดของงานที่ปรากฏอยู่แล้วที่เปิดเผยไว้แล้ว ได้กล่าวถึงสารประกอบที่ใช้ฆ่าเชื้อราซึ่งสารประกอบนี้มีสูตรดังนี้

Or

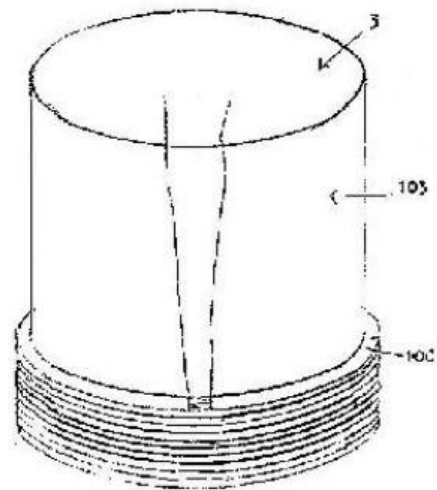
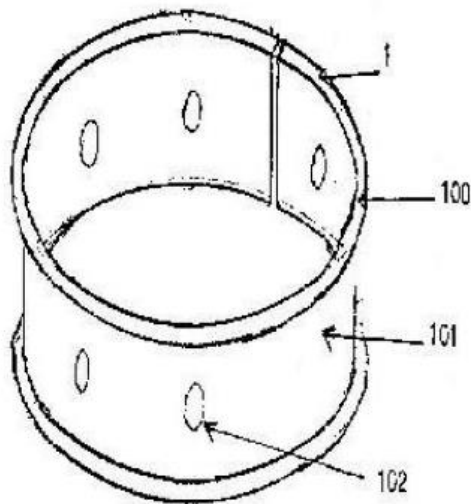
ก็จะทำลายขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นของข้อถือสิทธิ ข้อที่ 2 ของคำขอนี้กรณีกรรมวิธีในการเตรียมสารประกอบในข้อถือสิทธิข้อที่ 3 นี้ถือว่าเล็กน้อยมากจะไม่มีผลกระทบต่อความเป็นพิเศษ ถ้าแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยก็จะถือว่าไม่มีขั้นตอนการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นถึงแม้ว่าสารประกอบในข้อถือสิทธิข้อที่ 1 จะมีแพร่หลายแล้วก็ตาม

ตัวอย่างการพิจารณาขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นด้านไฟฟ้าและฟิสิกส์

การประดิษฐ์คำขอรับสิทธิบัตรเลขที่ 0301004541

แผ่นบังคับลวดทองแดงของวอยซ์ลำโพง ประกอบด้วย

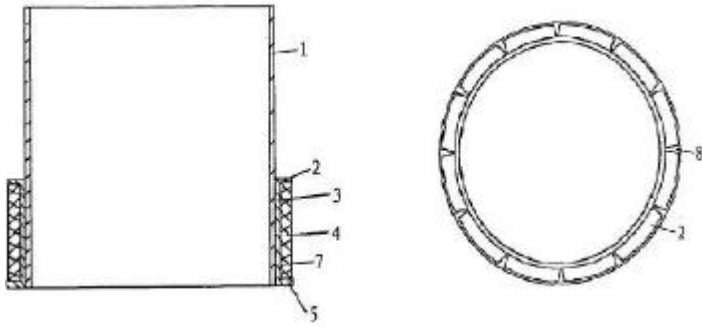
- แผ่นบังคับลวดทองแดง (101) มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก
- ส่วนปลายแผ่นบังคับลวดทองแดง (101) ทั้งสองด้าน จะถูกพับขอบออกด้านนอกให้เป็นมุมฉาก (100) เพื่อบังคับลวดทองแดงไม่ให้หลุดออกด้านข้าง
- ส่วนปลายที่ถูกพับเป็นมุมฉาก (100) จะเชื่อมติดกันตลอดแนว
- พื้นแผ่นบังคับลวดทองแดง (101) จะเรียบหรือเจาะรูหรือทำให้เป็นรอยเพื่อให้กาวยึดติดกับแผ่นรองวอยซ์คอยล์ (103) ได้ดียิ่งขึ้น

งานที่ปรากฏอยู่ก่อนแล้วที่ใกล้เคียง EP 1351548 A2

ขดลวดเสียงลำโพงที่มีกลไกขดลวดแบบติดอยู่ กับที่ ประกอบด้วย

- แผ่นบังคับลวดทองแดง (3) มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอก
- ส่วนปลายแผ่นบังคับลวดทองแดง (3) ทั้งสองด้าน จะถูกพับขอบออกด้านนอกให้เป็นมุมฉาก (2),(5) เพื่อบังคับลวดทองแดงไม่ให้หลุดออกด้านข้าง
- ส่วนปลายที่ถูกพับเป็นมุมฉาก (2),(5) จะถูกบากเป็นส่วนๆ โดยรอบ (8)
- พื้นแผ่นบังคับลวดทองแดง (3) จะเจาะรูเพื่อให้กาวยึดติดกับแผ่นรองวอยซ์คอยล์ (1) ได้ดียิ่งขึ้น

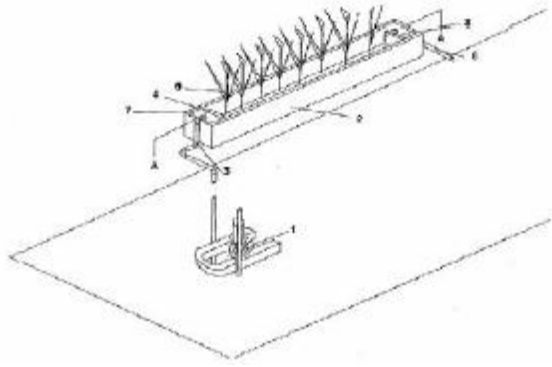
เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการประดิษฐ์ข้างต้นจะแตกต่างกันที่ ส่วนปลายของแผ่น บังคับลวดทองแดงซึ่งถูกพับเป็นมุมฉาก โดยคำขอรับสิทธิบัตรเลขที่ 0301004541 ส่วนปลาย จะเชื่อมติดกันตลอดแนว แต่สิทธิบัตรเลขที่ EP 1351548 A2 ส่วนปลายจะถูกบากเป็นส่วนๆ โดยรอบเพื่อให้ง่ายต่อการพับขึ้นรูป ซึ่งจากลักษณะของการประดิษฐ์ตามคำขอรับสิทธิบัตรเลขที่ 0301004541 ไม่เป็นผลทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ เนื่องจากผลิตภัณฑ์ตามการประดิษฐ์ที่ขอรับ สิทธิบัตรไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าส่วนปลายที่แตกต่างกันนั้น มีผลทางเทคนิคที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนี้ ที่จะคิดหรือทำได้โดยง่าย โดยพิจารณาจากเอกสารงานที่ปรากฏอยู่ก่อนแล้ว จึงพิจารณาว่าไม่มี ขั้นตอนการประดิษฐ์สูงขึ้น ตามมาตรา 5(2) แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

ตัวอย่างการพิจารณาขั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นด้านวิศวกรรม

การประดิษฐ์คำขอรับสิทธิบัตรเลขที่ 1001001099

ระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำด้วยรางพีชร่วมกับเครื่องกลเติมอากาศ ประกอบด้วย

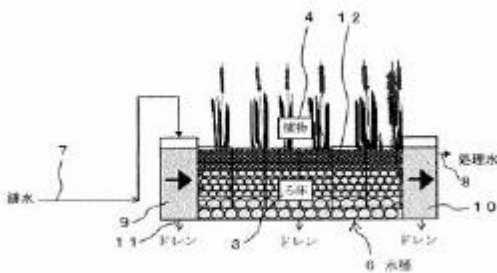
- มีรางปรับปรุงคุณภาพน้ำ (2) ที่ติดตั้งอยู่ริมแหล่งน้ำเพื่อทำหน้าที่กรองน้ำ
- น้ำในแหล่งที่จะบำบัด จะถูกส่งเข้าสู่รางพีชด้วยเครื่องสูบน้ำผ่านทางท่อ (3)
- รางพีชปรับปรุงคุณภาพน้ำ (2) มีลักษณะเป็นรางเปิดมีแผ่นกั้น (4) อย่างน้อยสองแผ่น ติดตั้งที่บริเวณด้านหัวและท้ายของราง (2)
- เกิดเป็นห้องรับน้ำที่บริเวณหัว (7) และท้าย (8) ของราง
- แผ่นกั้น (4) มีความสูงต่ำกว่ารางความสูงของราง (2)

งานที่ปรากฏอยู่ก่อนแล้วที่ใกล้เคียง JP 2005-046768 A

ภาชนะบรรจุแบบพูน ประกอบด้วย

- วัสดุเติม ซึ่งเป็นกรวดถูกบรรจุอยู่ เพื่อก่อรูปเป็นชั้นกรอง (3) อยู่ ในภาชนะแบบพูน
- ซึ่งพืช (4) จะถูกแยกออกเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นโดยถูกเพาะเลี้ยงอยู่บนชั้นกรองของภาชนะพูนดังกล่าว
- เพื่อให้เกิดโมดูลพืช โดยโมดูลของพืชดังกล่าวจะถูกจับวางไว้ในบ่อเก็บ (6)
- น้ำที่มีของเสียถูกทำให้ไหลผ่านชั้นกรองดังกล่าวตามลำดับ โดยโมดูลพืชดังกล่าวสามารถจัดการและถอดเปลี่ยนได้

เมื่อพิจารณาจากลักษณะของการประดิษฐ์ข้างต้นจะแตกต่างกันจะพบว่าลักษณะทางเทคนิคที่ต่างกัน โดยที่คำขอรับสิทธิบัตรเลขที่ 1001004541 จะมีรางพืชปรับปรุงคุณภาพน้ำที่มีแผ่นกั้นอย่างน้อยสองแผ่นติดตั้งที่บริเวณด้านหัวและท้ายของรางพืชเพื่อให้เกิดเป็นห้องรับน้ำที่บริเวณด้านหัวและท้ายของรางพืชตามลำดับ โดยที่แผ่นกั้นดังกล่าวจะมีความสูงต่ำกว่าความสูงของรางพืชโดยจะมีต้นพืชที่ปลูกไว้ระหว่างแผ่นกั้นภายในรางพืชดังกล่าว โดยน้ำที่ผ่านพืชจะถูกดูดซับของเสียและไหลลงไปยังห้องรับน้ำที่อยู่บริเวณด้านท้ายของรางพืชดังกล่าวก่อนระบายกลับสู่แหล่งน้ำ เป็นการช่วยชะลอความเร็วการไหลของน้ำไม่ให้เกิดน้ำท่วมต้นพืชช่วยระบายน้ำได้สะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งรางพืชดังกล่าวจะใช้ร่วมกันกับเครื่องกลเติมอากาศที่ติดตั้งในบริเวณแหล่งน้ำที่จะปรับปรุงคุณภาพ ซึ่งจะเห็นว่าจากการประดิษฐ์ JP 2005-046768 A ที่มีมาก่อนนั้น แบบพูนจำนวนหนึ่งที่มีวัสดุเติมซึ่งเป็นกรวดถูกบรรจุอยู่เพื่อก่อรูปเป็นชั้นกรองอยู่ภายในภาชนะบรรจุแบบพูนดังกล่าว ซึ่งพืชจะถูกแยกออกเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นเพื่อให้เกิดเป็นโมดูลพืช โดยใช้ไปนานของเสียเกิดการอุดตันทำความเสียหายแก่ต้นพืช ไม่ได้ช่วยปรับปรุง

คุณภาพน้ำ จึงถือได้ว่า การประดิษฐ์นี้ไม่เป็นที่ประจักษ์โดยง่ายแก่บุคคลที่มีความชำนาญในระดับสามัญสำหรับงานประเภทนี้โดยง่าย จึงพิจารณาได้ว่ามีชั้นการประดิษฐ์ที่สูงขึ้น ตามมาตรา 5(2) แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

3. การประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ทางอุตสาหกรรม

(Industrial Applicability) ได้แก่การประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตทางอุตสาหกรรมรวมทั้งหัตถกรรม เกษตรกรรม และพาณิชยกรรม

ตัวอย่างการประดิษฐ์ที่ไม่สามารถประยุกต์ใช้ได้ทางอุตสาหกรรม เช่น

- วิธีการนวด(massage)
- วิธีการตรวจสอบสถานะของอวัยวะภายในของร่างกายมนุษย์
- วิธีการเตรียมอิเล็กโทรดเพื่อทำการตรวจหัวใจด้วยไฟฟ้า (electro-cardiogram)
- การประดิษฐ์ประยุกต์ใช้เพียงบุคคล เช่น วิธีการสูบบุหรี่
- การประดิษฐ์ประยุกต์ใช้เพียงเจตนาใช้ในการศึกษาหรือทดลอง
- การประดิษฐ์ที่ปฏิบัติได้ยาก เช่น วิธีสำหรับป้องกัน-รังสีอัลตราไวโอเล็ตที่เป็นสาเหตุของการทำลายชั้นโอโซนโดยการปิดปกคลุมพื้นผิวพื้นดินทั้งโลกด้วยฟิล์มพลาสติก